

Colectivisti din raionul Satu Mare folosesc comerțul de întâmpinare

Cine n-a auzit de Maria Zidaru, președinta gospodăriei agricole colective „Steagul lui Lenin” din satul Păulești? Deputată în Marea Adunare Națională, decorată de cîteva ori, energică, inteligentă, a căpătut un renume și prestigiu bine meritate, datorită felului în care știe să-și conducă „colectiva”, cum se spune prin partea locului. Era firească deci dorința mea de a o cunoaște.

— Trebuie să vină azi pe la noi, ne-a telefonat de dimineață — mi-a comunicat președintele uniunii raionale a cooperăției de consum din Satu-Mare, Ștefan Belu.

Asta era pe la sfîrșitul lui decembrie, anul trecut. Zăpada îmbrăcase cu un covor gros caldarulul, acoperisurile, copacii. Un ger nu prea aspru, pișca nițel obrăzii. O căruță înaltă, cu roți mari, — zăpada nu se intrase încă pentru drum de sanie — opri în fața sediului uniunii raionale. O femeie voinică, cu obrăzi îmbujorați de ger, coborî sprintenă, dădu-mi cu cei din fața sediului și intră în biroul președintelui.

— Ei? Tot mai ai ceva contra mea? Jos, în căruță, sînt 870 kilograme porumb. Ți le dau la achiziție liberă, să știi. Fără măriri din comerț de întâmpinare. Și-acum să mai spui că nu vă ajută să îndepliniți planul.

Se adunară în biroul încăpător însoțitorii președintelui (cinci colectiviști), cîțiva funcționari ai uniunii și directorul Comrat-cooperativ, David Emeric. Riseră toți de cuvintele Mariei Zidaru. Cunoștea micile fricțiuni dintre conducerea colectivă și cea la mîna muncii raională a cooperăției. Ultimei pretindeau că gospodăria agricolă colectivă nu vine în contact prea des cu cooperăția de consum, ci numai atunci cînd colectivii sînt interesați, au nevoie de unele, mașini, semințe pentru diferite campanii. Li se reproșa colectivizilor că au prea puțin contact cu cooperăția și prețurile Aprozării și O.R.A.C.A. Porumbul vîndut „dezinteresat” desmintește toate acestea și stîrșine voie bună printre cei de față.

— Și acum să vorbim de alte cele, dacă n-o fi băi — hotărî Maria Zidaru și, prezentîndu-și însoțitorii, spuse ce ar dori fiecare. Au coborî apoi la parter, în localul magazinului, și și-au ales 5 aparate de radio și 14 perechi cizme de piele. Aparatele de radio au fost vîndute în schimbul unor saci de porumb, aduși chiar în acea zi, cizmele, destinate ca premii pentru înfrunți, au fost primite în contul mărfurilor speciale, cunoscute pentru porcii contractați de gospodărie. La plecare, Maria Zidaru mîngie în treacăt, ghidulul și seaua motoocicletei noi notate, ce aștepta cumpărătorii, și amănunțit un gest al minii pe geșionari li spuse: — Vin să ții-o iau, să știi. Cîit de curînd.

Am plecat peste cîteva zile către Păulești. Pe Maria Zidaru nu am găsit-o, fusese chemată la regiune, la o sedință a comitetelor de luptă pentru pace. Pe sosea, în drum spre sediul gospodăriei colective, m-au întâmpinat sumedenie de case noi, neterminate încă, înșirate ca soldații la o paradă. La sediu, i-am găsit pe Ion Păcu, proprietarul unei din aceste case, Ileana Karoly, brigadieră legumicolă, care purta una din cele 14 perechi de cizme cumpărate la Satu Mare, brigadierul Iuliu Asztalnok, proprietarul unei din cele 5 aparate de radio, și colectivistul Ion Groza. Tăvălușu intră într-un birou călduros, din fostul conac al unui moșier, cu un scriitor din Cluj. Le-am cerut părerea despre comerțul de întâmpinare. Erau în general mulțumiți. Au început să înșire o listă alt de lungă a mărfurilor cumpărate, — stufe, sibir, tabla, loden, țigla, chereștea, aparate de radio, broboade pluate, etc. — înclt a fost destul de dificil să notez toate și să rețin și cantitățile, destul de apreciable de altfel. Unul din ei, brigadier de cîmp, povestii cum a primit talpa și poezia mîna de carimb, încheie cu un vesel: — Eli! Dar cine nu are la noi cizme? Semnificativ! La fel ca și casele noi, aparatele de radio, ca și mulțimea ce se cîștigă pe fețele oamenilor. Pe cămin, strălucirea de pe roșu de gospodărie înfrunțată în campania de luptă. Am mai vorbit de mulți, într-un tîrziu brigadierul Asztalnok, adăugă: — Da, e foarte bun comerțul ăsta de întâmpinare, totuși...

— Există și un „totuși”?
— Se putea altfel?

Asztalnok îmbîbi, tuși nițel să-și dregă vocea, apoi zise: — Am povestesc. — Am contractat laptele de la o vacă pe care o țin lîngă casă. E vorba de vreo 1.500 litri. Pre-

dau laptele, primesc bani și bonuri pe baza cărora să-mi pot cumpăra mărfuri prin comerțul de întâmpinare. M-am dus la I.S.P.L. sau nu știu cum se mai numește întreprinderea careia îi predăm laptele. Am arătat bonurile și am întrebat pe unul ce pot primi cu ele, cînd și unde să mă duc. M-a trimis la altul. Acesta a procedat la fel. Mă credeți sau nu, am fost purtat așa de vreo zece ori. Va spun drept m-am supărat și am rupt bonurile în bucăți fața de ei. Nu s-au prea sinchisit. Mi-au spus și alții că au pățit la fel. Știu eu că fac bine dacă vînd stăutul, muncitorilor. Nu mai trebuie să fi lămurit. Dar dacă scrie în contract că am unele drepturi și avantaje și mai ales la unele mărfuri din comerțul de întâmpinare, apoi să fie respectat contractul. Tot satul are contracte și să la bine seama cei care încearcă să creeze nemulțumiri, birocratii.

Ochii brigadierului scăpărau. Era conștient de ceea ce l se cuvenea și, deși duce un trai îmbogățit, nu admite să nu se respecte drepturile.

— Ei? Tot mai ai ceva contra mea? Jos, în căruță, sînt 870 kilograme porumb. Ți le dau la achiziție liberă, să știi. Fără măriri din comerț de întâmpinare. Și-acum să mai spui că nu vă ajută să îndepliniți planul.

Se adunară în biroul încăpător însoțitorii președintelui (cinci colectiviști), cîțiva funcționari ai uniunii și directorul Comrat-cooperativ, David Emeric. Riseră toți de cuvintele Mariei Zidaru. Cunoștea micile fricțiuni dintre conducerea colectivă și cea la mîna muncii raională a cooperăției. Ultimei pretindeau că gospodăria agricolă colectivă nu vine în contact prea des cu cooperăția de consum, ci numai atunci cînd colectivii sînt interesați, au nevoie de unele, mașini, semințe pentru diferite campanii. Li se reproșa colectivizilor că au prea puțin contact cu cooperăția și prețurile Aprozării și O.R.A.C.A. Porumbul vîndut „dezinteresat” desmintește toate acestea și stîrșine voie bună printre cei de față.

— Și acum să vorbim de alte cele, dacă n-o fi băi — hotărî Maria Zidaru și, prezentîndu-și însoțitorii, spuse ce ar dori fiecare. Au coborî apoi la parter, în localul magazinului, și și-au ales 5 aparate de radio și 14 perechi cizme de piele. Aparatele de radio au fost vîndute în schimbul unor saci de porumb, aduși chiar în acea zi, cizmele, destinate ca premii pentru înfrunți, au fost primite în contul mărfurilor speciale, cunoscute pentru porcii contractați de gospodărie. La plecare, Maria Zidaru mîngie în treacăt, ghidulul și seaua motoocicletei noi notate, ce aștepta cumpărătorii, și amănunțit un gest al minii pe geșionari li spuse: — Vin să ții-o iau, să știi. Cîit de curînd.

Am plecat peste cîteva zile către Păulești. Pe Maria Zidaru nu am găsit-o, fusese chemată la regiune, la o sedință a comitetelor de luptă pentru pace. Pe sosea, în drum spre sediul gospodăriei colective, m-au întâmpinat sumedenie de case noi, neterminate încă, înșirate ca soldații la o paradă. La sediu, i-am găsit pe Ion Păcu, proprietarul unei din aceste case, Ileana Karoly, brigadieră legumicolă, care purta una din cele 14 perechi de cizme cumpărate la Satu Mare, brigadierul Iuliu Asztalnok, proprietarul unei din cele 5 aparate de radio, și colectivistul Ion Groza. Tăvălușu intră într-un birou călduros, din fostul conac al unui moșier, cu un scriitor din Cluj. Le-am cerut părerea despre comerțul de întâmpinare. Erau în general mulțumiți. Au început să înșire o listă alt de lungă a mărfurilor cumpărate, — stufe, sibir, tabla, loden, țigla, chereștea, aparate de radio, broboade pluate, etc. — înclt a fost destul de dificil să notez toate și să rețin și cantitățile, destul de apreciable de altfel. Unul din ei, brigadier de cîmp, povestii cum a primit talpa și poezia mîna de carimb, încheie cu un vesel: — Eli! Dar cine nu are la noi cizme? Semnificativ! La fel ca și casele noi, aparatele de radio, ca și mulțimea ce se cîștigă pe fețele oamenilor. Pe cămin, strălucirea de pe roșu de gospodărie înfrunțată în campania de luptă. Am mai vorbit de mulți, într-un tîrziu brigadierul Asztalnok, adăugă: — Da, e foarte bun comerțul ăsta de întâmpinare, totuși...

— Există și un „totuși”?
— Se putea altfel?

Asztalnok îmbîbi, tuși nițel să-și dregă vocea, apoi zise: — Am povestesc. — Am contractat laptele de la o vacă pe care o țin lîngă casă. E vorba de vreo 1.500 litri. Pre-

dau laptele, primesc bani și bonuri pe baza cărora să-mi pot cumpăra mărfuri prin comerțul de întâmpinare. M-am dus la I.S.P.L. sau nu știu cum se mai numește întreprinderea careia îi predăm laptele. Am arătat bonurile și am întrebat pe unul ce pot primi cu ele, cînd și unde să mă duc. M-a trimis la altul. Acesta a procedat la fel. Mă credeți sau nu, am fost purtat așa de vreo zece ori. Va spun drept m-am supărat și am rupt bonurile în bucăți fața de ei. Nu s-au prea sinchisit. Mi-au spus și alții că au pățit la fel. Știu eu că fac bine dacă vînd stăutul, muncitorilor. Nu mai trebuie să fi lămurit. Dar dacă scrie în contract că am unele drepturi și avantaje și mai ales la unele mărfuri din comerțul de întâmpinare, apoi să fie respectat contractul. Tot satul are contracte și să la bine seama cei care încearcă să creeze nemulțumiri, birocratii.

Ochii brigadierului scăpărau. Era conștient de ceea ce l se cuvenea și, deși duce un trai îmbogățit, nu admite să nu se respecte drepturile.

— Ei? Tot mai ai ceva contra mea? Jos, în căruță, sînt 870 kilograme porumb. Ți le dau la achiziție liberă, să știi. Fără măriri din comerț de întâmpinare. Și-acum să mai spui că nu vă ajută să îndepliniți planul.

Se adunară în biroul încăpător însoțitorii președintelui (cinci colectiviști), cîțiva funcționari ai uniunii și directorul Comrat-cooperativ, David Emeric. Riseră toți de cuvintele Mariei Zidaru. Cunoștea micile fricțiuni dintre conducerea colectivă și cea la mîna muncii raională a cooperăției. Ultimei pretindeau că gospodăria agricolă colectivă nu vine în contact prea des cu cooperăția de consum, ci numai atunci cînd colectivii sînt interesați, au nevoie de unele, mașini, semințe pentru diferite campanii. Li se reproșa colectivizilor că au prea puțin contact cu cooperăția și prețurile Aprozării și O.R.A.C.A. Porumbul vîndut „dezinteresat” desmintește toate acestea și stîrșine voie bună printre cei de față.

— Și acum să vorbim de alte cele, dacă n-o fi băi — hotărî Maria Zidaru și, prezentîndu-și însoțitorii, spuse ce ar dori fiecare. Au coborî apoi la parter, în localul magazinului, și și-au ales 5 aparate de radio și 14 perechi cizme de piele. Aparatele de radio au fost vîndute în schimbul unor saci de porumb, aduși chiar în acea zi, cizmele, destinate ca premii pentru înfrunți, au fost primite în contul mărfurilor speciale, cunoscute pentru porcii contractați de gospodărie. La plecare, Maria Zidaru mîngie în treacăt, ghidulul și seaua motoocicletei noi notate, ce aștepta cumpărătorii, și amănunțit un gest al minii pe geșionari li spuse: — Vin să ții-o iau, să știi. Cîit de curînd.

Am plecat peste cîteva zile către Păulești. Pe Maria Zidaru nu am găsit-o, fusese chemată la regiune, la o sedință a comitetelor de luptă pentru pace. Pe sosea, în drum spre sediul gospodăriei colective, m-au întâmpinat sumedenie de case noi, neterminate încă, înșirate ca soldații la o paradă. La sediu, i-am găsit pe Ion Păcu, proprietarul unei din aceste case, Ileana Karoly, brigadieră legumicolă, care purta una din cele 14 perechi de cizme cumpărate la Satu Mare, brigadierul Iuliu Asztalnok, proprietarul unei din cele 5 aparate de radio, și colectivistul Ion Groza. Tăvălușu intră într-un birou călduros, din fostul conac al unui moșier, cu un scriitor din Cluj. Le-am cerut părerea despre comerțul de întâmpinare. Erau în general mulțumiți. Au început să înșire o listă alt de lungă a mărfurilor cumpărate, — stufe, sibir, tabla, loden, țigla, chereștea, aparate de radio, broboade pluate, etc. — înclt a fost destul de dificil să notez toate și să rețin și cantitățile, destul de apreciable de altfel. Unul din ei, brigadier de cîmp, povestii cum a primit talpa și poezia mîna de carimb, încheie cu un vesel: — Eli! Dar cine nu are la noi cizme? Semnificativ! La fel ca și casele noi, aparatele de radio, ca și mulțimea ce se cîștigă pe fețele oamenilor. Pe cămin, strălucirea de pe roșu de gospodărie înfrunțată în campania de luptă. Am mai vorbit de mulți, într-un tîrziu brigadierul Asztalnok, adăugă: — Da, e foarte bun comerțul ăsta de întâmpinare, totuși...

— Există și un „totuși”?
— Se putea altfel?

Asztalnok îmbîbi, tuși nițel să-și dregă vocea, apoi zise: — Am povestesc. — Am contractat laptele de la o vacă pe care o țin lîngă casă. E vorba de vreo 1.500 litri. Pre-

dau laptele, primesc bani și bonuri pe baza cărora să-mi pot cumpăra mărfuri prin comerțul de întâmpinare. M-am dus la I.S.P.L. sau nu știu cum se mai numește întreprinderea careia îi predăm laptele. Am arătat bonurile și am întrebat pe unul ce pot primi cu ele, cînd și unde să mă duc. M-a trimis la altul. Acesta a procedat la fel. Mă credeți sau nu, am fost purtat așa de vreo zece ori. Va spun drept m-am supărat și am rupt bonurile în bucăți fața de ei. Nu s-au prea sinchisit. Mi-au spus și alții că au pățit la fel. Știu eu că fac bine dacă vînd stăutul, muncitorilor. Nu mai trebuie să fi lămurit. Dar dacă scrie în contract că am unele drepturi și avantaje și mai ales la unele mărfuri din comerțul de întâmpinare, apoi să fie respectat contractul. Tot satul are contracte și să la bine seama cei care încearcă să creeze nemulțumiri, birocratii.

Ochii brigadierului scăpărau. Era conștient de ceea ce l se cuvenea și, deși duce un trai îmbogățit, nu admite să nu se respecte drepturile.

— Ei? Tot mai ai ceva contra mea? Jos, în căruță, sînt 870 kilograme porumb. Ți le dau la achiziție liberă, să știi. Fără măriri din comerț de întâmpinare. Și-acum să mai spui că nu vă ajută să îndepliniți planul.

Se adunară în biroul încăpător însoțitorii președintelui (cinci colectiviști), cîțiva funcționari ai uniunii și directorul Comrat-cooperativ, David Emeric. Riseră toți de cuvintele Mariei Zidaru. Cunoștea micile fricțiuni dintre conducerea colectivă și cea la mîna muncii raională a cooperăției. Ultimei pretindeau că gospodăria agricolă colectivă nu vine în contact prea des cu cooperăția de consum, ci numai atunci cînd colectivii sînt interesați, au nevoie de unele, mașini, semințe pentru diferite campanii. Li se reproșa colectivizilor că au prea puțin contact cu cooperăția și prețurile Aprozării și O.R.A.C.A. Porumbul vîndut „dezinteresat” desmintește toate acestea și stîrșine voie bună printre cei de față.

— Și acum să vorbim de alte cele, dacă n-o fi băi — hotărî Maria Zidaru și, prezentîndu-și însoțitorii, spuse ce ar dori fiecare. Au coborî apoi la parter, în localul magazinului, și și-au ales 5 aparate de radio și 14 perechi cizme de piele. Aparatele de radio au fost vîndute în schimbul unor saci de porumb, aduși chiar în acea zi, cizmele, destinate ca premii pentru înfrunți, au fost primite în contul mărfurilor speciale, cunoscute pentru porcii contractați de gospodărie. La plecare, Maria Zidaru mîngie în treacăt, ghidulul și seaua motoocicletei noi notate, ce aștepta cumpărătorii, și amănunțit un gest al minii pe geșionari li spuse: — Vin să ții-o iau, să știi. Cîit de curînd.

Am plecat peste cîteva zile către Păulești. Pe Maria Zidaru nu am găsit-o, fusese chemată la regiune, la o sedință a comitetelor de luptă pentru pace. Pe sosea, în drum spre sediul gospodăriei colective, m-au întâmpinat sumedenie de case noi, neterminate încă, înșirate ca soldații la o paradă. La sediu, i-am găsit pe Ion Păcu, proprietarul unei din aceste case, Ileana Karoly, brigadieră legumicolă, care purta una din cele 14 perechi de cizme cumpărate la Satu Mare, brigadierul Iuliu Asztalnok, proprietarul unei din cele 5 aparate de radio, și colectivistul Ion Groza. Tăvălușu intră într-un birou călduros, din fostul conac al unui moșier, cu un scriitor din Cluj. Le-am cerut părerea despre comerțul de întâmpinare. Erau în general mulțumiți. Au început să înșire o listă alt de lungă a mărfurilor cumpărate, — stufe, sibir, tabla, loden, țigla, chereștea, aparate de radio, broboade pluate, etc. — înclt a fost destul de dificil să notez toate și să rețin și cantitățile, destul de apreciable de altfel. Unul din ei, brigadier de cîmp, povestii cum a primit talpa și poezia mîna de carimb, încheie cu un vesel: — Eli! Dar cine nu are la noi cizme? Semnificativ! La fel ca și casele noi, aparatele de radio, ca și mulțimea ce se cîștigă pe fețele oamenilor. Pe cămin, strălucirea de pe roșu de gospodărie înfrunțată în campania de luptă. Am mai vorbit de mulți, într-un tîrziu brigadierul Asztalnok, adăugă: — Da, e foarte bun comerțul ăsta de întâmpinare, totuși...

— Există și un „totuși”?
— Se putea altfel?

Asztalnok îmbîbi, tuși nițel să-și dregă vocea, apoi zise: — Am povestesc. — Am contractat laptele de la o vacă pe care o țin lîngă casă. E vorba de vreo 1.500 litri. Pre-

dau laptele, primesc bani și bonuri pe baza cărora să-mi pot cumpăra mărfuri prin comerțul de întâmpinare. M-am dus la I.S.P.L. sau nu știu cum se mai numește întreprinderea careia îi predăm laptele. Am arătat bonurile și am întrebat pe unul ce pot primi cu ele, cînd și unde să mă duc. M-a trimis la altul. Acesta a procedat la fel. Mă credeți sau nu, am fost purtat așa de vreo zece ori. Va spun drept m-am supărat și am rupt bonurile în bucăți fața de ei. Nu s-au prea sinchisit. Mi-au spus și alții că au pățit la fel. Știu eu că fac bine dacă vînd stăutul, muncitorilor. Nu mai trebuie să fi lămurit. Dar dacă scrie în contract că am unele drepturi și avantaje și mai ales la unele mărfuri din comerțul de întâmpinare, apoi să fie respectat contractul. Tot satul are contracte și să la bine seama cei care încearcă să creeze nemulțumiri, birocratii.

Ochii brigadierului scăpărau. Era conștient de ceea ce l se cuvenea și, deși duce un trai îmbogățit, nu admite să nu se respecte drepturile.

— Ei? Tot mai ai ceva contra mea? Jos, în căruță, sînt 870 kilograme porumb. Ți le dau la achiziție liberă, să știi. Fără măriri din comerț de întâmpinare. Și-acum să mai spui că nu vă ajută să îndepliniți planul.

Cititorii ne sezisează



De aproape un an, podul care leagă S.M.T. Casimcea din regiunea Constanța de comuna este stricat și nu se poate folosi, ne scrie cititorul Alexandru Captor. Doar două traverse de lemn aruncate neglijent de pe un mal pe altul, arată că aici ar trebui să fie un pod, pe care să circule vehiculele și pietonii.

Faptul că se fac ocholuri mari și se pierde timp lasă indiferenți pe tovarășii de la sfatul popular comunal care amîna repararea lui sub diferite prețuri. Această situație nu mai poate continua. Este timpul ca sfatul popular să renunțe la prețurile și să înceapă reparațiile necesare.

Rare sînt zilele cînd ai prilejul să-vei „trează” pe Ion A. Manole, directorul cîminului cultural din satul Leșile, raionul Snagov. În mod obișnuit el umblă în stare de ebrietate. Intr-una din zile, după o vizită făcută la secția din sat a M.A.T., Ion Manole a intrat și a făcut scandal la cîminul cultural, unde tinerii pregăteau o serbare. Scos afară, Ion Manole s-a întors în sală și „învețe minte” pe cei ce „nu s-au purtat frumos” cu el. Astfel a început să devasteze cîminul cultural scîrbind cu scaunele în geamuri, în pereți, oriunde nimeria.

„Iată tovarăș — ne scrie cititorul Dumitru M. Ilescu — ce se petrece la cîminul nostru cultural. Și aceasta din cauză că Ion Manole este ființa directorului cîminului cultural de centru, Elena Verdea!”

Ce are de spus despre această atitudine secția culturală raională Snagov?

Locuiesc în Craiova, str. Vasile Roșii nr. 11 — ne scrie cititorul Ion Melei. Imobilul este ocupat de șase familii, din care unele au copii mici.

La data de 24 decembrie 1954, deci în urmă cu două luni, curentul electric care alimenta clădirea a fost întrerupt din cauza defecțiunii unui cablu. De la acea dată am fost de cîteva ori personal la întreprinderea de Electricitate Craiova reclamînd defecțiunea, apoi împreună cu toți locatarii am făcut două cereri în care ne angajam să suportăm costul instalării firului care trebuia tras. Totuși, nu numai că nu avem lumină nici azi, dar la cele două cereri n-am primit nici un răspuns.

Ne întrebăm de ce Direcțiunea întreprinderii de Electricitate Craiova nu trage la răspundere pe cei din subordine, vinovați de această neglijență.

CARTI NOI PENTRU COPII ȘI TINERET (Editura Tineretului)

BARBU ȘT. DELAVRANCEA — Bunici 32 pagini 75 bani
SIDONIA DRAGUȘANU — Anișoara și Chișu-Chișu 56 pagini 6 lei
CALIN GRUIA — Profesorul cel nou — povestiri 88 pagini 1,15 lei
VAHTANG ANANIAN — Pe malurile Sevvanului 352 pagini 7,10 lei

stă industrie 80 la sută din întreprinderi au un coeficient mediu de schimburi foarte apropiat de două schimburi în unele întreprinderi, în unele din care sînt buni se ascunde utilizarea necorespunzătoare a unor mașini și agregate de înaltă tehnicitate și productivitate. Astfel la întreprinderea ICAR, unde coeficientul mediu de schimb al mașinilor este aproape de 2, la cîcaunul de forjat el este inferior încercării unei jumătăți de schimb.

Dat fiind că indicii medii ascund în ei însemnate rezerve de capacitate, sarcina conducătorilor de întreprinderi este de a lupta pentru găsirea unui coeficient optim de schimb la fiecare utilaj în parte. Paralel cu mărirea coeficientului de schimburi, o mare importanță are și folosirea deplină a utilajelor în schimburile doi și trei. Din lipsa cadrelor în schimburi doi și mai ales în schimburi trei mașinile sînt folosite în totalitatea lor din care cauză și producția este scăzută. Repartizarea justă a cadrelor tehnice de toate categoriile pe schimburi, organizarea procesului de producție pentru creșterea lucrului la multe mașini, iată numai două din măsurile prin care conducătorii întreprinderilor pot crea disponibilități pentru muncă în mai multe schimburi.

În acțiunea de îmbunătățire a folosirii extensive a mașinilor și agregatelor creșterea coeficientului de schimburi nu constituie principala rezervă. Un aport însemnat îl aduce și executarea la termenele stabilite a reparațiilor planificate. Pe baza aplicării juste a sistemului reparațiilor preventive planificate, a metodelor avansate de reparații, în unele întreprinderi s-a ajuns la o scurtare a duratei reparațiilor fără a dăuna calitatii reparațiilor. Prin aceasta s-a prelungit și timpul de funcționare a mașinilor între două reparații consecutive. Nu putem afirma însă că în ceea ce privește reparațiile planificate toate conducătorii de întreprinderi se achită cu cinste de această sarcină. Multe mai scotoase încă planificarea preventivă a reparațiilor ca o problemă secundară, nu ca o condiție esențială a îndeplinirii planului de producție. Un aspect al acestei probleme îl reliefează comunicatul Direcțiunii Cen-

trale de Statistică care arată printre altele că datorită în mare măsură prelungirii reparațiilor unor furnale și cuptoare de oțel deosebit de mari, planul pe anul 1954 la forța și oțel nu a fost realizat. Întreruperile în funcționarea utilajului înțeleg încă în multe întreprinderi reprezintă pierderi însemnate din timpul de folosire a acestuia. Ele se datoresc modului defectuos în care se planifică și se execută reparațiile, subaprecierea de către conducătorii acestor întreprinderi a importanței serviciului mecanicului și sef care nu este încadrat cu personal corespunzător și suficient, și ale căror ateliere de reparații nu dispun de mașinile și sculele necesare.

Prelungirea duratei de funcționare a mașinilor poate și trebuie să fie asigurată și printr-o bună întreținere a acestora de către muncitorii care le deservesc. În general muncitorii din întreprinderi au grijă de mașinile la care lucrează. Sînt însă printre muncitorii și unii care în lupta pentru o productivitate cît mai mare nu își fac timp pentru îngrijirea mașinilor, pentru curățirea lor din vreme în vreme. Din cauza proastei întrețineri mașinile deservite de acești muncitori se defectează la intervale destul de dese, situație ce duce la scăderea gradului de folosire a utilajului. Combaterile unor astfel de manifestări, întărirea în rândul tuturor muncitorilor a răspunderii personale, a atitudinii socialiste față de mijloacele de producție, sînt sarcini de seamă ce revin organizatorilor de masă din întreprinderi.

Ca să asigure prelungirea duratei de funcționare a utilajului numai pe baza întreținerii și reparațiilor corespunzătoare nu este suficient. În atenția conducătorilor de întreprinderi trebuie să stea preocuparea pentru luarea din timp a acelor măsuri care să prevină orice fel de întreruperi, chiar de scurtă durată (ore sau minute) care se pot ivi la locurile de muncă din cauze foarte variate. Printre-o deservire ritmică a locurilor de muncă cu materiale prime, prin aprovizionarea lor cu sculele necesare, precum și prin luarea altor măsuri tehnico-organizatorice în vederea înlăturării întreruperilor de orice fel, se pot mobiliza rezerve însemnate ale folosirii utilajului.

O altă categorie a indicilor de utilizare a mașinilor și agregatelor o formează indicii de utilizare intensivă.

Indicele de utilizare intensivă arată producția realizată într-un anumit interval de timp. Exemplu: indicele de utilizare a unui cupctor de ciment este de 0,8 tone pe m³ în

Un mare scriitor al poporului sovietic

de Tamara Gane

Creația lui A. N. Tolstoi este cea mai strălucită ilustrare a faptului că un scriitor nu-și poate găsi temele artistice delect în logotica organică cu poporul, cu destinele lui istorice și că un talent devine forță reală numai atunci cînd se alimentează din nesecutul rezervor al ideilor avansate care promovează progresul omenirii. Abia după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie fizionomia scriitoricească a lui A. N. Tolstoi s-a conturat cu precizie, personalitatea lui creatoare s-a afirmat în toată admirabila ei plenitudine, adevărul apăsător pe care o făcuse despre el Maxim Gorki încă din 1910: „Promite să devină un scriitor mare, de mîna întâia”.

Putem vorbi despre două etape bine distincte în procesul de evoluție, de formare, a omului și scriitorului Alexei Tolstoi: înainte și după 1917. Aspecte și înmăruiri contradictorii și-au imprimat pecetea asupra viitorului scriitor, în perioada pre-revoluționară. Mediul apăsător al moșierilor crude și nemiloase în mijlocul căreia a crescut, într-un sat părăsit din gubernia Samara, de cînd a văzut lumina zilei (1883), contrasta cu viața amără de cruntă mizerie a țărănimii. Încă din copilărie învășase să urască traiul de huzar al clasei privilegiate, careia li aparțineau, vibrînd cu profunzime și umană sensibilitate la manifestările de prietenie ale copiii de țărani de o vîrstă cu el.

Deși se adaptase la cele mai bune tradiții ale marilor clasici ai veacului al XIX-lea, pe care le va cultiva mai tîrziu, totuși, în perioada reacțiunii de după înăbușirea revoluției din 1905, este tributar simbolismului și altor curente decadente la modă în acea vreme.

Debutează în 1907 cu versuri apăsătoare într-o culegere intitulată „Lirica”, pe care însuși autorul le califică drept „încercări de dilectant”, „opere de imitație” culesse dintr-o lume de „miraj”. Cînd scriitorul începe să se debaraseze de influența păgubitoare a estelilor din mediul boemii simboliste și scrierile lui ulterioare („Dincolo de riuri albastre” și „Poveștile colofenei”), vădește trecerea spre realism.

Totuși lupta între decadentism și realism se face simțită și în primele sale lucrări în proză („Turnul cel vechi”, „Concurentul”, „Arhip”), interpretarea realistă a lumii înconjurătoare aflîndu-se îndeosebi în năvala „Moartea Iliadimovilor”. Îl atrage tema descompunerii relațiilor iobăgiste, viața ultimilor reprezentanți ai răsăritului feudalismului pe cale de dispariție, aspecte care și-au găsit o expresie genială în opere ale realismului critic rus ca: „Suflete moarte” de N. V. Gogol, „Obolomov” de Goncharov, „Un cult de nobili” de Turgeniev, „Domni Gololov” de Saltykov-Schedrin sau piesa „Lilada cu vișni” de A. P. Cehov.

Dar eroul pozitiv pe care cu febrilitate îl căuta scriitorul în mediul epigonilor decăzuți al boierimii latfundiere nu putea reprezenta forța socială a viitorului. Tolstoi era pe atunci străluc de percepere a perspectivelor dezvoltării istorice de pe poziții revoluționare. Datorită acestor limite, evenimentele din octombrie 1917 îl găsesc într-un impas politic și ideologic, care corespunde cu seșerea lui în străinătate (îndeosebi în Franța) între 1918-1923.

Drumul ascendent al creației lui A. N. Tolstoi începe abia după întoarcerea în 1923 în Uniunea Sovietică. Revoluția din Octombrie determină o cotitură hotărîtoare în orientarea ideologică și artistică a scriitorului. „Dacă n-ar fi fost revoluția — scrie mai tîrziu autorul „Calvarului” și al romanului istoric „Petru I” — în cei mai bun caz m-ar fi așteptat soarta unui scriitor mediocre din epoca pre-revoluționară, cu o activitate ștearsă, lipsită de culoare. Mie ca artist Revoluția din Octombrie mi-a dat totul”.

Deosebit de semnificative sînt năvalele scrise după întoarcerea în patria „noastră” de elan constructiv: „Manuscrisul găsit sub pat” 1923 și „Ibicus sau aventurile lui Nevzorov” (1924) și „Emigranții” 1931 în care autorul demască fără cruțare pe emigranții ruși albi condamnați de acești trădători de patrie ca pe niște rezidui ale societății, monștri cosmopoliti și antipatrioți aruncați în lada de gunoi a istoriei. Procesul de dez-agregare a civilizației capitaliste, descompu-

nera lumii burgheze din apus, începutul fascizării tineretului dezorientat — toate aceste fenomene tipice pentru faza imperialismului s-au oglindit în numeroase năvale ca: „Asasinarea lui Antoine Ribot”, „Vinerea neagră” și altele. Paralel cu aspectele critice demascatoare ale operei sale, Tolstoi și îndreaptă privirea spre viitorul omenirii, este frîmțat de problema mersului istoric al revoluției, de conflictul dintre cele două lumi: socialistă și capitalista.

În romanele științifico-fantastice: „Aelita” (1922) și „Hyperboloidul inginerului Garin”

Acordurile de la Paris trebuie să fie respinse pentru ca Germania să se unifice

BERLIN 24 (Agerpres). — ADN transmite: La 23 februarie, Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democratice Germane, s-a adresat într-o cuvântare radiodifuzată, poporului german, în legătură cu examinarea în a doua citire a acordurilor de la Paris în Bundestagul de la Bonn.

În cuvântarea sa Wilhelm Pieck a spus: În fața întregului popor german, mă adresez în primul rând deputaților Bundestagului care încep examinarea în a doua citire a acordurilor de la Paris. Deputații Bundestagului vor trebui să ia o hotărâre de o uriașă importanță pentru viața și viitorul națiunii noastre. Fiecare german, și în special fiecare deputat al Bundestagului, trebuie, înainte de a lua această hotărâre să-și pună întrebarea: care sînt scopurile și consecințele acordurilor de la Paris?

Scopul principal al acordurilor de la Paris este crearea unui nou wehrmacht. Reînarmarea Germaniei occidentale trebuie să aibă loc potrivit dorinței imperialiștilor străini, și înainte de toate, a celor americani.

Poporul iubitor de pace a arătat limpede că respinge acordurile militariste de la Paris. Pus în fața așezării — de a se subordona dorințelor imperialiștilor străini și militaristilor vest-germani sau de a acționa în conformitate cu voința de pace a majorității covârșitoare a poporului german — fiecare deputat al Bundestagului, conștient de răspunderea ce-i revine, nu poate lua decît o singură hotărâre: să respingă acordurile de la Paris.

În conformitate cu acordurile de la Paris, Germania occidentală urmează să fie inclusă

Cuvîntarea radiodifuzată a lui Wilhelm Pieck adresată poporului german

În blocul militar atlantic, în N.A.T.O. Pînă la majoritatea comisiei juridice, credincioasă guvernului, a fost nevoită să recunoască în raportul prezentat Bundestagului că așezarea adevărată a acordurilor nu poate decît să aducă consecințe contradictorii între Germania răstăruită și cea apăsătoare.

În realitate, înarmarea Republicii Federale și includerea ei într-un bloc militar agresiv înseamnă că reunificarea pașnică a Germaniei va deveni cu neputință pentru un timp îndelungat. Numai imperialiștii străini și militaristii germani lipsiți de scrupule sînt interesați într-o asemenea adăncire și permanențare a scindării Germaniei.

Pe cît este de evident că ratificarea acordurilor de la Paris va aduce dezmembrarea Germaniei, pe atît de înconștientabil este faptul că respingerea acestora va deschide calea spre unificarea Germaniei. Propunerile Uniunii Sovietice au înălțat toate piedicile care s-au ridicat pînă astăzi în calea rezolvării pașnice a problemei germane.

Există posibilitatea ca încă în 1955 să se țină alegeri libere pe întreaga Germanie în vederea restabilirii unității Germaniei. Dar, pentru ca posibilitatea să se transforme în realitate, este necesar ca toți germanii conștienți de răspunderea lor să acționeze de comun acord.

De aceea, noi propunem ca ambele părți ale Germaniei să formuleze cererea de a se întruni pentru a conferența la cel mai înalt nivel în cadrul căreia, cu participarea unor reprezentanți germani, să fie examinată problema germană. Germanii din partea apăsătoare și răstăruită a țării pot și trebuie să ajungă la o înțelegere cu privire la înarmarea unor așezări libere pe întreaga Germanie. Nu există nici un motiv serios care să împiedice efectuarea nelimitată a unui schimb de delegații care să-și expună în Camera Populară a Republicii Democratice Germane și în Bundestagul Republicii Federale punctul de vedere asupra problemelor vitale ale poporului nostru. Nu există nici un fel de argumente serioase împotriva unor tratative între organizațiile de stat și obiective ale celor două părți ale Germaniei, tratative care ar putea duce la înțelegerea și apropierea reciprocă.

Camera Populară și guvernul Republicii Democratice Germane au mai declarat în repetate rînduri că sînt gata să înăduie tot ce este de natură să dezmembreze și că sînt gata să pună pe primul plan tot ce servește cauza reunificării. Realizînd astăzi încă odată că sîntem gata să ajungem la o înțelegere reciprocă a întregii națiuni, sînt absolut siguri că sînt în asentimentul tuturor muncitorilor și funcționarilor, tîrărilor și mesetărilor, oamenilor de știință și de artă din republica noastră.

Acordurile de la Paris trebuie să fie respinse pentru ca Germania să fie unificată în condițiile democrației, păcii și libertății.

Declarația lui Max Reimann în legătură cu dezbaterile din Bundestag

BERLIN 24 (Agerpres). — Ziarele publice declarația făcută de Max Reimann, prim secretar al conducerii Partidului Comunist din Germania, în legătură cu dezbaterile asupra acordurilor de la Paris în Bundestagul de la Bonn.

Referindu-se la afirmația lui Adenauer care a spus că după ratificarea acordurilor de la Paris intenționează să ceară convocarea unei conferințe a celor patru puteri în problema reunificării Germaniei, Max Reimann a arătat că asemenea afirmații constituie o încercare de a induce în eroare popu-

lația Germaniei occidentale, de a slăbi lupta împotriva acordurilor de la Paris. Adenauer, a spus în continuare Reimann, vrea să liniștească pe deputații din Bundestag și să ascundă populației adevăratele sale intenții.

Guvernul U.R.S.S., a subliniat Reimann, a declarat limpede că ratificarea acordurilor de la Paris va lipsi de obiect tratative cu privire la reunificarea Germaniei. Este în afară de orice îndoială că după ratificarea acestor acorduri, Germania occidentală rămîne izolată și nu poate fi unificată cu Republica

Democrată Germană iubitoare de pace. De aceea, este necesar nu să se ratifice acordurile, ci să se discute tratative. Dacă deputații Bundestagului sînt conștienți de răspunderea ce le revine, dacă ei vor reunificarea pașnică a Germaniei, ei trebuie să se opună de pe ordinea de zi problema ratificării acordurilor de la Paris. În loc de aceasta, ei trebuie să discute propunerile Camerei Populare a Republicii Democratice Germane. Aceasta ar corespunde intereselor națiunii, intereselor realizării unei cît mai grabnice reunificări a Germaniei.

Dezbaterile din Bundestag

BERLIN 24 (Agerpres). — În dimineața zilei de 24 februarie au început în Bundestagul de la Bonn dezbaterile în a doua citire în problema ratificării acordurilor de la Paris. Primul a luat cuvîntul deputatul Carl Schmick, vicepreședinte al Bundestagului, care a prezentat în numele parlamentului social-democrat o moțiune în care se cere eliminarea dezbaterilor în problema acordurilor de la Paris și înțelegerea de tratative între cele patru puteri înainte de ratificare. După aceea a urmat la tribuna deputatul creștin-democrat Kurt Kiesinger președintele comisiei de afaceri externe a Bundestagului. El s-a datat la atacuri împotriva partidului so-

cial-democrat declarînd că partidele coaliției de la Bonn vor urma calea acordurilor de la Paris. Majoritatea din Bundestag a respins propunerea privind eliminarea dezbaterilor. Au luat apoi cuvîntul cei trei rapoartori ai comisiei de afaceri externe: Hans Furler a prezentat textele privind statutul de ocupație și staționarea trupelor străine; Willi Brandt (P.S.D.G.) a expus opinia majorității și minorității din comisie cu privire la intrarea Republicii Federale în N.A.T.O. și Uniunea Europeană occidentală; Karl Pleiderer a vorbit despre acordul în problema Saarului.

Pe marginea dezbaterilor a luat apoi cuvîntul deputatul social-democrat Welner

care a arătat că problema germană trebuie rezolvată printr-o înțelegere între est și vest. (Germania reunificată, a subliniat el, trebuie să aibă la un sistem de securitate colectivă). „Nu trebuie, a spus el, să mini-malizăm importanța declarației sovietice că după ratificarea acordurilor de la Paris, tratativele dintre cele patru puteri vor fi lipsite de obiect”. Vorbind în numele asociației „Bloc al refugiaților” (partid din care face parte guvernul) deputatul Seebahn a declarat că cea mai mare parte din membrii fracțiunii parlamentare a acestui partid vor vota împotriva protocolului privind

Mari manifestații în Germania occidentală împotriva remilitarizării

HAMBURG 24 (Agerpres). — În seara zilei de 23 februarie, la marea cîrmă a orașului de începutul dezbaterilor din Bundestag în legătură cu ratificarea acordurilor de la Paris, în marele centru muncitoresc Hamburg a avut loc o puternică manifestație împotriva înarmării Germaniei occidentale.

Purtînd torțe în mîini, mii de tineri vest-germani au manifestat pe străzile Hamburgului, exprimîndu-și hotărîrea de a se opune planurilor de transformare a tineretului Germaniei occidentale în carne de tun pentru realizarea planurilor agresive ale imperialismului. Tinerii cu cele mai diferite convingeri politice și sindicalești fără partid au cerut într-un singur glas respingerea de că-

tre Bundestag a acordurilor de la Paris care pun bazele reînvierii wehrmachtului nazist.

BERLIN 24 (Agerpres). — Știriile sosite din Bonn în cursul nopții arată că de două zile unitățile polițienești din toate orașele și localitățile situate în apropierea capitalei vest-germane au primit puternice întăriri și se așteaptă la stare de alarmă.

În întreaga Germania occidentală s-au desfășurat în tot cursul zilei de ieri mari manifestații împotriva ratificării acordurilor de la Paris care sînt dezbătute în momentul de față în Bundestag. Delegații ale oamenilor muncii din marile centre industriale ale Ruhrului, din Renania de nord-Vestfalia, din Hamburg continuă să sosească la Bonn pentru a preda deputaților din Bundestag apeluri semnate de sute de mii de cetățeni care cer

respingerea acordurilor de la Paris. Orașul Bonn este împins de cordoane de poliție, care împiedică pe delegați să se apropie de Bundestag.

Joi după amiază a avut loc în centrul Bonnului o mare demonstrație la care au participat mii de delegați din toate părțile Germaniei. Ei purtau pancarte cu inscripțiile: „Vrem tratative și nu război”, „Mame germane apăsați-vă copii”, „Poliția a atacat pe manifestanți cu furcuni, cu bastoane de cauciuc și pașii armelor. În ciuda atacurilor poliției, o serie de delegați au reușit să ajungă pînă în fața Bundestagului, unde au predat deputaților manifestațiile cu semnături. În regiunea Ruhr au avut loc o serie de greve de scurtă durată și mitinguri în cadrul cărora muncitorii s-au pronunțat împotriva remilitarizării Germaniei.

Lista noului guvern al Franței

PARIS 24 (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse lista noului guvern francez este următoarea: Președintele Consiliului de Miniștri — Edgar Faure (radical socialist); ministru fără portofoliu — Gaston Palewski (Republican socialist); ministrul afacerilor externe — Antoine Pinay (Republican independent); ministrul de justiție — Robert Schuman (M.R.P.); ministrul apărării naționale și al forțelor armate — generalul Pierre Koenig (Republican socialist); ministrul de interne — Maurice Bourges Maunoury (Radical socialist); ministrul finanțelor și economiei — Pier-

re Pflimlin (M.R.P.); ministrul educației naționale — Jean Berthoin (Radical socialist); ministrul muncii și al pensiilor — Pierre Henri Teitgen (M.R.P.); ministrul lucrărilor publice și transporturilor — generalul Edouard Corniglion (Republican socialist); ministrul industriei și comerțului — Andre Morice (Radical socialist); ministrul agriculturii — Jean Soubert (membru al Grupului țărănesc independent); ministrul muncii și asigurărilor sociale — Paul Bacon (M.R.P.); ministrul reconstrucției și construcțiilor civile — Roger Duchet,

(Republican independent); ministrul sănătății — Bernard Lafay (Radical socialist); ministrul pentru problemele foștilor combatanți — Raymond Triboulet (Republican socialist); ministrul poștelor — telegrafistul (U.D.S.R.); ministrul flotei comerciale — Paul Antier (membru al Grupului „țărănesc”); ministrul pentru Tunisia și Maroc — Pierre July (Grupul independent de acțiune republicană și socială — A.R.S.); subsecretar la finanțe și economie — Gilbert Jules (Radical socialist).

Șapte ani de la victoria din februarie a oamenilor muncii din Cehoslovacia

La 25 februarie se împlinesc 7 ani de cînd oamenii muncii din Cehoslovacia, sub conducerea Partidului Comunist, au zdrobit complotul imperialiștilor americani și al burgheziei reacționare din interior urzită în scopul răsturnării prin forță a guvernului și a înlocuirii acestuia printr-un guvern burghez. Pline de ură față de poporul cehoslovac care în urma victoriei Armatei Sovietice și-a cucerit libertatea și a pornit cu un elan nestăvilit la construirea vieții noi, cercurile imperialiste din occident sperau că prin intermediul uneltelor lor din Cehoslovacia, înălturînd puterea populară, să readucă din nou vremurile de odinioară de cruntă exploatare capitalistă și de teroare antidemocratică, să smulgă Cehoslovacia din rîndul țărilor democratice.

Dar, așa cum am arătat evenimentele petrecute cu 7 ani în urmă, planurile lor nu au putut fi duse la îndeplinire deoarece poporul cehoslovac, la chemarea partidului, s-a ridicat ca un singur om pentru a-și apăra cuceririle revoluționare.

Peste trei milioane de muncitori și funcționari au participat la marea grevă care a fost decretată la 24 februarie. Zeci de mii de oameni ai muncii au pus mina pe arme. În același timp 130.000 de țărani mobilizați la partid au pornit spre Praga pentru a veni în ajutorul muncitorilor. Ca urmare a acțiunilor hotărâte ale maselor populare complotul reacțiunii s-a soldat cu un total eșec. Zdrobirea lui a arătat tuturor celorlora care ar mai încerca să atenteze la marile cuceriri ale poporului cehoslovac că acesta este ferm hotărât să-și păstreze pentru a le apăra.

Victoria din februarie 1948 a avut o însemnă hotărîre asupra dezvoltării ulte-

rioare a țării, pentru mersul său înainte spre socialism. Ea a contribuit la înălțarea rolului conducător al clasei muncitoare și a avangardei sale, Partidului Comunist Cehoslovac.

În condițiile create de victoria din februarie și bucurîndu-se de sprijinul permanent al Uniunii Sovietice poporul cehoslovac a obținut în ultimii ani succese remarcabile în toate sectoarele de activitate. Ca rezultat al îndeplinirii cu succes a primului plan cincinal, 1949—1953, R. Cehoslovacă este astăzi o mare putere industrială. Astfel în cursul cincinalului producția industrială s-a dublat iar producția mijloacelor de producție a crescut de 2,1 ori. În anul 1953 s-au extras 54.600.000 tone de cărbune, au fost produse 4.300.000 tone de oțel și 12.500.000.000 kilowați ore de energie electrică. Anul 1954 a adus noi succese în dezvoltarea economică a țării. Planul producției industriale a fost îndeplinit în proporție de 102,5 la sută.

Poporul cehoslovac care muncește cu avînt pentru continua înălțare a țării a primit cu nădușă bucurie recenta hotărîre a guvernului sovietic de a-i acorda ajutor tehnico-științific și de producție în domeniul dezvoltării cercetărilor cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Folosind bogata experiență sovietică în acest domeniu, el vede cum i se deschid noi perspective pentru dezvoltarea industriei, agriculturii și a altor sectoare ale economiei naționale.

Paralel cu dezvoltarea industriei, o atenție deosebită este acordată agriculturii. În cursul anului trecut agricultura a primit 8900 tractoare (scotite în tractorate de cîte 15 C.P.), peste 400 batoze puternice, 5800 semănătoare

și numeroase alte mașini și unelte. Sporirea producției agricole și a celei industriale face ca nivelul material și cultural al oamenilor muncii să fie în permanentă creștere. În 1954 consumul personal al oamenilor muncii a crescut cu 16 la sută. An de an se ridică tot mai multe locuințe muncitorești. Numai în cursul primului cincinal au fost puse la dispoziția muncitorilor 130.000 locuințe noi. Bucurîndu-se din plin de roadele muncii sale, poporul cehoslovac este vită interesat în menținerea păcii. De aceea, ca factor activ al marelui lăzăr al păcii și socialismului, el luptă alături de Uniunea Sovietică și de celelalte țări de democrație populară pentru zădărnirea uneltelor dușmanilor păcii, pentru desistarea încercărilor internaționale. Conștienți de pericolul pe care-l prezintă pentru pacea întregii Europe reînvierea militarismului german, R. Cehoslovacă s-a angajat împreună cu celelalte țări iubitoare de pace care au participat la conferința de la Moscova ca în cazul ratificării acordurilor de la Paris să ia măsuri comune de anărire în vederea prevenirii unei agresiuni din partea revanșarilor germani. Acastă atitudine a guvernului R. Cehoslovacă dovedește că poporul cehoslovac care cu 7 ani în urmă a dat o lovitură nimicitoare complotului reacțiunii este gata să dea riposta cuvenită tuturor celorlora care ar încerca să împiedice mersul său înainte.

Cu prilejul împlinirii a 7 ani de la victoria din februarie 1948 poporul nostru urază poporului frate cehoslovac noi succese în lupta sa pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

N. LUPU

Greva din Saar continuă

BERLIN 24 (Agerpres). — Marea grevă a celor 70.000 de muncitori metalurgici din regiunea Saar continuă. În fața porților întreprinderilor sînt postate puternice pichete de grevă. Patronii încearcă să recurgă la spărgătorii de grevă. Pînă în prezent ei au fost împiedicați să acționeze datorită unității muncitorilor. După cum anunță agenția France Presse, la 24 februarie au

avut loc la Saarbrücken ciocniri între greviști și poliție. Poliția a făcut uz de gaze lacrimogene și furcuni de incendiu pentru a împinge pe muncitorii care au venit în sprijinul pichetelor de grevă. Comitetul sindicatului unitar din regiunea Saar a hotărât joi dimineața declararea la 25 februarie a unei greve generale de 24 de ore împotriva provocărilor polițienești.

Dezbaterile senatului italian au început într-o atmosferă încordată

ROMA 24 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 24 februarie au început dezbaterile în senatul italian cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris. Potrivit relațiilor agențiilor de presă occidentale, dezbaterile au început într-o atmosferă încordată, guvernul Scelba mobilizînd puternice detașamente de poliție „gata să intervină” pentru a risipi manifestațiile de protest ale oamenilor muncii italieni împotriva acordurilor de la Paris. În preajma începutului dezbaterilor din senatul italian, și în deosebi în

dimineața zilei de 24 februarie, sute de delegații ale oamenilor muncii italieni, femei, văduve ale celor căzuți în război și ale eroilor din rezistență, s-au prezentat într-un șir neîntrerupt la Palazzo Madama (reședința senatului italian — n.r.), cerînd senatului să voteze împotriva acordurilor care pun bazele reînvierii wehrmachtului nazist. În zeci de întreprinderi industriale din Roma s-au desfășurat în tot cursul zilei de 24 februarie greve de protest împotriva acordurilor de la Paris.

Partidul laburist englez cere admiterea R. P. Chineze în O. N. U.

LONDRA 24 (Agerpres). — Reuter transmite: La 23 februarie, Comitetul național al partidului laburist englez s-a pronunțat din nou pentru neutralizarea Taiwanului și a insulelor Penhulade, pentru retragerea trupelor lui Cîan Kai și pentru a se permite un plebiscit liber prin care locuitorii Taiwanului să poată avea posibilitatea să-și hotărască liber viitorul.

Comitetul executiv național al partidului laburist englez a mai hotărât:

1). Să ceară guvernului britanic să arate

guvernului american că Statele Unite nu vor

putea să conteze pe nici un sprijin militar britanic în cazul unor ostilități în care ar fi implicate insulele chineze de pe litoral.

2). Să ceară guvernului britanic să se fo-

losească de influența sa pe lîngă guvernul

american pentru a se obține evacuarea insule-

lor de pe litoral de către Cîan Kai.

3). Să ceară admiterea Republicii Popu-

lare Chineze în Organizația Națiunilor

Unite, acest lucru fiind indispensabil orică-

rei reglementări a situației în Extremul Ori-

ent.

Programul noului guvern sirian

BEIRUT 24 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din 22 februarie a parlamentului sirian, primul ministru Sabri Asali a dat citire programului noului guvern.

În program se subliniază că politica noului guvern urmărește menținerea independenței naționale și a regimului republican al Siriei și va fi îndreptată spre lichidarea dependenței țărilor arabe de puterile străine.

Primul ministru a declarat că sprijină recomandațiile făcute de comisiile ministrilor afacerilor externe ale statelor arabe, care a avut loc în decembrie anul trecut la Cairo.

În declarația guvernului sirian se spune în continuare că acest guvern refuză să accepte la proiectul pact turco-iranian și la alte alianțe militare, în afară de pactul securității colective al țărilor arabe.

Conferința de la Bangkok — un complot împotriva țărilor asiatice și a păcii

NEW YORK 24 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit relațiilor zărilor americane, la conferința ministrilor Afacerilor Externe ale țărilor — participante la tratatul militar al Asiei de sud-est (SEATO) care are loc la Bangkok, au început ședințele secrete. Ele au fost precedate de o ședință deschisă cu caracter de paradă, la care s-au ținut discursuri despre „năzuința pacii” și despre „bunăstarea popoarelor prietene”. La ședințele secrete, Statele Unite, care sînt organizatorul și conducătorul efectiv al acestui bloc militar agresiv, au cerut crearea „unor forțe militare mobile” și folosirea bazelor militare din țările SEATO. După cum anunță Bigart, corespondentul ziarului „New York Times”, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a ținut un amplu discurs la ședința secretă din 23 februarie, în care a subliniat străduința Statelor Unite de a ține concentrate forțele lor armate în zona Oceanului Pacific ca „forță de soc centrală”.

Potrivit corespondentului, Dulles a afirmat că Statele Unite dispoziție în prezent de forțe mai puternice în zona Oceanului Pacific decît în anul 1945. El a declarat că „dispersarea și divizarea acestor forțe armate ar fi o greșală serioasă”, și a cerut crearea de „forțe mobile, care ar putea

fi repede folosite în orice loc și în orice moment, de îndată ce acest lucru va fi necesar”.

Bigart menționează că Dulles a declarat celorlalte țări participante la SEATO „că ele trebuie să țină seama” de forțele armate ale cînkaiștilor din Formoza (Taiwan) și de trupele existente în Coreea de sud. Anumite persoane, a spus el, au o atitudine atît de critică față de Formoza și Coreea de sud, încît propun chiar ca aceste bastioane anticomuniste să fie lichidate. Pentru SEATO, ar fi de nelucifer acțiunile mai fatale, a spus Dulles. El a declarat că Taiwanul și Coreea de sud sînt „două dintre cele trei fronturi” din Asia. El a numit Asia de sud-est al treilea front.

Dulles și-a exprimat părerea, scrie corespondentul, că Formoza, Coreea de sud și Japonia „ar trebui să fie oficial reprezentate la conferință”. Corespondentul arată că reprezentanții acestor țări le este rezervat rolul de observatori.

După cum anunță din Bangkok corespondentul agenției United Press „cercuri autoritate” presupun că unitățile militare

maritime și militare aeriene ale S.U.A. se vor

folosi de bazele țărilor atrase de ele în

bloca SEATO.

Apelul adresat de autoritățile tailandeze punșăilor și hoților de buzunar cu prilejul conferinței S.E.A.T.O.

Ziarul belgian „Le Peuple” a publicat la 23 februarie o știre din care reiese că, în legătură cu sosirea la Bangkok a unor persoane de peste hotare cu prilejul conferinței reprezentanților țărilor participante la blocul militar agresiv al Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.), autoritățile tailandeze iau măsuri extraordinare spre a ascunde mizeria oamenilor muncii din capitala Thailandei și spre a asigura în oraș, măcar pentru această perioadă, o ordine elementară. În ape-

lul adresat locuitorilor din oraș se arată că „în cursul acestei săptămîni copiii goi nu vor avea voie să umble pe stradă”. După cum arată în continuare ziarul, pe străzile Bangkok-ului circula automobile avînd instalații microfoane care difuzează chemări de felul acestuia: „Punșăși! Hoți de buzunar! Cu prilejul conferinței S.E.A.T.O. fiți buni și în această săptămîni nu ieșiți din casă!”

SENTIMENTE DE „PRIETENIE”

În cursul convorbirii cu N. S. Hrușciov, ziaristii americani au declarat că guvernul S.U.A. nutrește sentimente de prietenie pentru poporul chinez.



— Sentimentele noastre de prietenie față de chinezi sînt clare... Iată, înconjurînd Taiwanul cu toată atenția...

Desen de VAL. MUNTEANU

In cîteva rînduri

● La 23 februarie a sosit la Londra A. X. Gromiko, prim-locuitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., numit reprezentant al Uniunii Sovietice în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

● Oamenii muncii din Republica Populară Albania aprobă în unanimitate Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii cu privire la interzicerea armei atomice. Peste 600.000 de persoane au și semnat acest document.

● În timpul trecerii sale prin Canalul de Suez, de pe vasul francez de transport „Pasteur”, pe bordul căruia se aflau militari din unitățile legiunii străine franceze, un mare grup de soldați s-au aruncat în apă și au înotat pînă în marea Egeeană, declarînd că „au vor să fie trimiși în Tunisia pentru a lupta împotriva patriștilor”. Autoritățile egiptene au refuzat să satisfacă cererea franceză cu privire la predarea acestor soldați.

● La 21 februarie patru mii de profesori din școlile secundare grecești și-au prezentat demisiile ministrului educației naționale. Ei au luat această hotărîre în semn de protest împotriva condițiilor grele de existență.

● Camera Comunelor din Anglia a aprobat, fără a-i mai supune votului, acordul încheiat între Marea Britanie și așa numita „Uniune Europeană a cărbunului și oțelului” — din care fac parte Franța, Germania occidentală, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg.

● Dinăd cum anunță corespondentul din Paris al agenției United Press, Franța are o atitudine nefavorabilă față de acțiunile întreprinse de Turcia și Irak în vederea încheierii unui tratat militar. Guvernul francez, scrie corespondentul, „este enervat de aceste acțiuni întreprinse fără a se consulta Franța, ceea ce constituie pentru el un fapt cu totul neașteptat”.

● Se anunță din Novokuibisevsk că M. A. Priblîkova, soția lui I. F. Priblîkov, șeful unei brigăzi de electromontori și trustului de construcții și montaj, a născut patru gemeni — trei băieți și o fată. Familia Priblîkov, care mai are încă trei băieți, i s-a acordat un ajutor material și i s-a pus la dispoziție un nou apartament spațios.

● În iznă, fabricile și instituțiile din Sankai s-au încheiat în lini generale campania pentru strîngerea de semnături pe Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii. Apelul a fost semnat de peste 4.887.000 locuitori din Sankai.

● La 24 februarie două avioane cu reacție americane care făceau exerciții de antrenament s-au ciocnit prăbușindu-se deasupra insulei Hokaido (Japonia).

● Potrivit statisticilor oficiale, populația Olandei la 1 ianuarie 1955 era de 10.679.563 locuitori.

O placă comemorativă pe casa unde a locuit artistul Mihai Popescu

Cu prilejul împlinirii a doi ani de la moartea valorosului artist al Teatrului Național „I. L. Caragiale”, Mihai Popescu, artist emerit al R.P.R., joi la amiază a fost dezvelită o placă comemorativă așezată pe casa în care a locuit cunoscutul om de teatru.

La solemnități au participat oameni de artă, artiști ai poporului, maeștri emeriți ai artei și artiști emeriți, scriitori, numeroși cetățeni din cartier.

Pe placa comemorativă ridicată din inițiativa Ministerului Culturii și a statului popular al Capitalei sînt săpate următoarele cuvinte: „În această casă a locuit artistul emerit al R.P.R. Mihai Popescu care și-a pus talentul și marea lui forță de creație în slujba ridicării teatrului românesc, 1909—1953”.

Știre sportivă

Turneul final al campionatului mondial de șah al Uniunii Sovietice a continuat la 23 februarie cu disputarea partidelor întrerupte din runda a VII-a și a VIII-a.

Cel mai mare interes l-au stîrnit partidele Botvinnik-Kap și Sp